

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Še jedenkrat o šolskih nadzornikih.

Uže v 60. številki svojega lista imeli smo pri liko, pečati se s šolskim nadzornikom g. Simo obširneje, nego je bilo njemu, nam in čitateljem ljubo. Dokazovali smo takrat, da je gosp. Sima zanemarjal svoje dolžnosti kot šolski nadzornik, da je v od nas navedenih slučajih ravnal nepostavno, da je narekoval protipostavne kazni itd., a vse to se nij prijelo ledene skorje, s katero je ta junak obdan. On nadzoruje še dalje in pohlevna preiskava, ki se je baje vršila ali vsaj pričela bila proti njemu, zagrtna je s tajnostno meglo.

Pred štirimi dnevi pa smo v 179. številki priobčili dopis iz Črnomlja, v katerem je prav zanimljivo popisano početje drugega šolskega nadzornika, c. kr. profesorja Linhart, ki je, pozabivši zakone o „mein und dein“, šel inspicirat šolo v Maverlu v črnomaljskem okraji in tako popolnem neopravičeno in protipostavno posegnil v področje črnomaljskega šolskega nadzornika.

Obnešali so se gospodje tam doli popolnem „sans gêne“, napovedali so javno izkušnjo, ne meneč se niti za krajni, niti za okrajni šolski; se ve da mu je bilo bolj kratek čas na potu, privzel si je gosp. Linhart še gg. Braune-ta in Mluchsa seboj, in izpravevalna komisija bila je gotova. Pričeli so tudi izpravevati, kar se prikaže c. kr. žandarmerija z nataknenimi bajoneti ter gospodom kategorično pove, da nimajo tukaj nikakega posla.

Ali to nij gorostasna blamaža, da mora vpričo praznično oblečenih šolarčkov c. kr. žandarmerija poučevati gospoda profesorja in šolskega nadzornika, kje in kolik mu je delokrog, ter ga zavračati, kakor skrben pastir nagajivo in požrešno čredo od sosedovega zelnika? Od šolskega nadzornika in profesorja bi se vsaj smelo pričakovati, da pozna za-

kone in jih tudi spoštuje, da daje dober vzgled, — tu pa je baš narobe, tu se dostojanstvo šolskega nadzorništva zlorabi na nečuten način ter moti in bega itak uže malo zaupno ljudstvo.

In kaj bi se ne, saj si ti gospodje domišljajo — ali opravičeno, ali neopravičeno, za zdaj nečemo pretresovati — da stoje izven postave, da je njim vse slobodno, da so tako rekoč „ex lex“.

V očigled takim po drugih kronovinah ali vsaj v drugih državah nepoznatim dogodkom, množi se človeku v srci preverjenje, da je ravno na Slovenskem in v prvi vrsti v Kranjskej mej nemčurškimi učitelji splošna korupcija uže priklopela do vrhunca. „Kakeršen je gospodar, tak tudi hlapec“ veli pregovor, in če se sme nadzornik obnašati nepostavno, kdo bi kaj tacega navadnemu učitelju štel v zlo?

In ta korupcija širi se nekako sistematično, z vsemi sredstvi, z vsemi silami. Od zloglasne „Schulzeitung“, ki prinaša mej svojimi znastvenimi razpravami izjave ljubezni a la „Marija Stuhly“, in katero gospod nadzornik in profesor Linhart po hektografiranih dopisnicah priporoča in vsiljuje začetnikom in začetnicam mej učitelji — kateri „ad captandam benevolentiam“ hočeš-nočeš morajo podpirati s svojo naročnino ta vodenični list — do nemškega „Schulvereina“, ki s svojimi srebrniki izpodkopaže značajnost učiteljev in krtu jednak rije pod zemljo, boječ se neznosne mu dnevne svetlobe: vse naperjeno je le na to, uničiti pravost, močatost, a širiti podlost, nepostavnost, zvijačo.

V deželnem zboru štajerskem se je uže javno konstatovale, da nemški „Schulverein“ pači in kviri učitelje in ljudstvo, kajti jako nevarno je, ako se mej prostim narodom udomači prepričanje, da se za denar vse dobi, z novci vse doseže.

Še bolj nevarno pa je, ako šolski nadzorniki službujejo tacemu zloglasnemu in vsakeršna sredstva

vporabljajočemu društvu, katero hoče postopati kot suverenna oblast in si domišlja, da je oblast vseh drugih oblastij in po tej nevarnej domišljavi tudi ravna.

Odločno moramo tedaj zahtevati, da se takim spletkam pride v okom, da se šolskemu nadzorniku in profesorju Linhartu da toliko umeven napotek, dá ne bode več potreben pouka od c. kr. žandarmerije, sicer se utegne še primeriti, da pride jedenkrat nazaj „mit gebundener Marschroute“, kajti vsake pesni mora biti naposled konec in zakoni tudi nijso dani v to, da bi se prezirali.

Vsikdar je škodljivo, ako se izzivlje državna avtoriteta in pravoveljavnost zakonov, gotovo pa še toliko bolj na šolskem polju, kjer se vzgaja naš naraščaj, kateri bi se tedaj navzel korupcije in preziranja zakonov uže za mladih nog.

Rado se poudarja, da so pri Sadovi zmagali nad nami pruski učitelji, a mi izrekamo svoje neomajljivo preverjenje, da se jim zmaga ne bi bila posrečila, ako bi bili pruski učitelji taki, kakeršni so nekateri uže zdaj pri nas in v kakeršne bi „Schulverein“ in njegovi z judeževimi srebrniki evenkajoči adepti radi prelevili vse učitelje po Slovenskem.

Sueški kanal in Egipt.

Ker Egipt in velevažna morska cesta, kakeršna je sueški prekop, vzbujata denes največjo pozornost in vsestransko politično zanimanje, naj v naslednjem podamo nekoliko podrobnejih dat.

Idejo sueškega prekopa izpeljal je, premagavši mnoge težave, znani Francoz Lesseps. Obrnil se je najprej do visoke Porte, a ta ga je odvrnila kar naravnost, na roko pa mu je bil tedanji podkralj Said paša. Dali so mu „Ferman“, in s tem

LISTEK.

Skobeljevu v spomin.

I on mlatežnij, prosit busji,
Kak' budto v burjah jest pokoj.

M. Lermontov.

Rojaci, veste, kaj je vsenarodno gorje, kaj je brezmejna žalost, razprostrta nad vso državo? Da, ni več ni menj ne morem vam povedati povodom smrti Mihajla Dimitrijeviča Skobeljeva: Rusija trpi strašno vsenarodno gorje v najsijajnejšem pomenu besede! Celó vražje kardelo naših inozemcev, ki so še nedavno kričali za ljubimcem vsega istinito ruskega: „šovinist“, „mladič“ . . . celo ta protislovenska zarota, na kolenih plazeča pred evropskim zapadom, obmolknila je h krati ter molči, ali pa tudi „plače“! — Tako splošno skrb čutijo narodi v svojej zgodovini le redko, tak splošen jok in stok sliši se v harmoniji razvoja narodov le po stoletjih. Istinito, veliki ljudje so redki, daj Bog, da bi na vsak vek bil po jeden ali po dva . . .

Meni se ve da ne more biti namen izražati vam svoje žalosti, tudi ne predavati vam, kar je

storila Moskva in vsa Rusija sploh v 25.—28. dan junija st., ko je spremljala svojega velikega polkovodca k večnemu pokoju; za to bila bi moja roka preslaba, a predali „Slov. Naroda“ premali. Hočem samo priobčiti vam nekatere črtice, iz kojih si lahko predstavljate, kaj je Rusija izgubila v generalu Skobeljevu.

Pri tem ne bom zajemal iz domačih virov — ti so prežalostni, preobilni, — kar vam bodi največji dokaz z res historičnega pomena genija pokojnega Skobeljeva — a čujmo glas učenega tujca, sovražnega, domovini umršega velikana in torej gotovo ne pretirajočega njegovih zaslug in talentov.

Nedavno izdal je Anglež Marvin knjigo pod zaglavjem: „Rusko agresivno dviganje k Indiji.“ „Nov. Vr.“ prevlelo je prvo iz te zanimljive knjige nekoliko odlomkov, katerim je predmet pokojni Skobeljev.

Marvin je pohodil Rusijo februarja t. l., precej po pariškem govoru Skobeljeva. O svojem potovanju v Rusijo Anglež piše: „Po vsej poti slišalo se je v razgovorih samo ime Skobeljeva. V Berlinu ponavljalo se je vedno njegovo ime v mirnih in v vzbujenih besedah vseh razredov občinstva. Obstal sem pred oknom prodajalnice, kjer je visela karta

Rusije; k istemu oknu prihitela je tropa učencev in začela je prepirati se o zlobi dnij. „Vidiš cesto, po kateri dospemo do Petrograda in tamkaj pokažemo Skobeljevu!“ rekel je jeden izmed njih. — „Kaj pa, če oni dospejo v Berlin?“ zavrnil je drugi. „To je nemogoče,“ zaključili so mladiči. Za učenci prišla je množica doraščene gospode, katera je v kratkih, pa bolj krepkih vzklikih izražala sovraštvo na Skobeljeva in Slovanstvo sploh.

Prispevši v Rusijo, sestal se je Marvin s Skobeljevim. „Nikoli nijsem srečal človeka,“ nadaljuje Anglež, „kateri bi na me napravil tako čarodejen vtis, kakor Skobeljev. Če bi ga videl Carlyle, pomladel bi na mnogo let, kajti v njem bi oživel navdušenje, katero je gojil do velikanov svojih historičnih raziskavanj.“

Beseda je zašla o srednje-azijskem vprašanju. Zanimavaje namen, zavladati Merv, koji pripisavajo Rusiji, rekel je Skobeljev mej drugim: „Nam tega nij treba, dokler bo živel spomin na Geok-Tepe. Jaz menim, da dolgotrajnost miru v Aziji zavisi naravno od strašnosti udarca, katerega prizadenem sovražniku v boji. Smrtne kazni generala Robertsa v Kabulu bile so pomota. Kakeršna koli bila bi kazni, kazali bi samo iznajdljivost azijskega des-

v roci sestavil je Lesseps društvo s privilegijem na 99 let. Ko poteko ta leta, je kanal lastnina Egipčanov. V 25. dan aprila 1859 pričelo se je delo. Materijalne ovire bile so velikanske, vsega treba je bilo dovažati, celo vode za piti, v kateri namen je bilo dan na dan 1600 tovornih velblodov na potu. V 16. dan novembra 1869. l. bilo je slovesno otvorjenje, pri katerem so bili vsi evropski mogotci, ali po svojih dostojanstvenikih zastopani. Sijajne svečanosti pri otvorjenji so kediva stale nad 20 milijonov frankov.

Sueški kanal je 160 kilom. ali 86½ pomorskih milj dolg; na dnu je 22 m., ob morske gladini 58—100 m. širok in povsod vsaj 8 m. globok. Vкупni stroški za prekop in prve priprave znašali so 491 milijonov frankov, stavbe in inventar cenijo se na 21 milijonov frankov. L. 1872 dajal je kanal uže 2 milijona dobička; l. 1878 bilo je dohodkov 31 milijonov, stroškov pa 16 milijonov, tedaj 15 milijonov dobička. L. 1870 preplulo je 486 ladij prekop, l. 1881 pa uže 2727 ladij z več nego 5 milijoni ton blaga in dohodki povišali so se nad 51 milijonov. Na razne države razdeli se po sueškem kanalu prepeljano blago tako-le: Angleška 4.792.117 ton, Francoska 289.325, Nizozemska 187.900, Avstro-Ogerska 115.776, Italija 113.252, Španjska 103.500, Nemčija 59.515, Rusija 42.765, Belgija 22.874 ton itd. Od vsega blaga, kar ga je šlo skozi kanal, pripada 82 odstotkov Angleški, naravno tedaj, da je ta država tam doli najbolj interesovana. Vožnja ladij skozi kanal traje 16 ur, ker hitrejša vožnja nij dovoljena.

Egipet zavzema 1.021.000 štirjaških kilometrov (1 štirjaška milja = 55 štirjaških kilometrov), prebivalstvo pa 5½ milijona.

V vsej tej prostranosti zemlji pa je v istini le dolina ob Nilu in tako zvani Nilov Delta plodovit, tedaj ozemlje kacic 30.000 štirjaških kilometrov, katero je od Delta naprej povprek po 30 kilometrov široko. Kakor daleč seza povodenj Nila in kakor daleč je voda napeljana po vodotokih, tako daleč je zemlja izredno rodovitna, naprej pa je puščava. Tri četrtine prebivalcev so felahi, (arabski felah = poljedelec, kmet). Deželni jezik je narečje arabskega. Trgovina je velika. Uvozilo se je l. 1880 za 140 milij., izvozilo pa za 260 milijonov mark blaga. Izvažajo se najbolj žito, pavla, sočivje, predivo, gumi, dateljni, sesam, sladkor, laneno seme. Vse železnice so 518 kilometrov dolge.

Glavno mesto Kajiro broji blizu 400.000 prebivalcev, Aleksandrija 212.000, Tanta 60.000, Zazazig 40.000, Suez 15.000, Damiette 29.000, Rosette 21.000, Sint 30.000, Port Said 12.000, Mansura 16.000, Kartum 50.000, Obed 12.000 prebivalcev.

pota. Temu so domačini uže privajeni; pa to še nij vse. Kazni, in posebno smrtne, vzbujajo v domačinih sovraštvo. Meni bila bi ljubša vstaja cele provincije, nego smrtna kazen jednega domačina. Če jih premagate s silo in jim pričinite strašen udar, se temu pokore kakor volji božje. Moj sistem je, izvesti na jedenkrat silen udar, in potem nadaljevati do poslednje sile neprijateljske. Ko se je doseglo to, potem postopa se s premaganim sovražnikom rahlo, kri preneha teči in na to nastopi stroga disciplina.

Beseda prešla je na boje v srednji Aziji, ktere je bil Skobeljev do pokorenja Hive. Predlagaje Marvinu narisati bitko pri Mahrami pod vodstvom Kaufmana, vzel je Skobeljev list papirja nekoliko raznobarvenih svinčnikov izmed 30—40, dobro zaostrenih in ležečih pred njim na mizi. Podvzdignivši mehko sedalo k mizi, začel je s čudno bistroto risati plan okolice Mahramske. Da si je to bil samo črtež, vender je začel tako, da je najprej označil razmere. S pomočjo raznobarvenih svinčnikov označil je jasno lego mesta in vojsk. Podrobnosti plana nijso zatemnjevale jasnosti črteža in imena krajev spremljalo je število vojakov. Ko je bil črtež zakoučan, vidno je bilo, da je bil bolje dovršen, nego množica planov, priloženih k popisu naših poslednjih bitk v Afga-

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. avgusta.

Nemški cesar Viljem prišel je predvčeranjim obiskat našega presvetlega cesarja. Ta **shod v Ištu**, ki je zapisavati le starej navadi in osebnemu prijateljstvu avstrijskega in nemškega vladarja, pride raznim našim listom ravno prav, da kujejo vsak po svoje po njem in izkujejo vsak za-se in za svojo stranko poseben političen kapital. „Neue Freie Presse“ je tako hitela, da je uže prej ta dan prinesla veseli uvoden članek, ki pa ravno zbog vse selja mrgoli od samih konfuzijonov in pustolovnih domišljetin. Posebno pa je nemško-nacionalna ta tetka huda zopet na Čehe, in ko bi bilo po njenem, sklenila naj bi se nemško-avstrijska zveza in avstrijski in nemški vojaci naj bi šli v Čehe ter pomorili vse do zadnjega, tako nekako, kakor Herodež v Betlehemu. Potlej bi bilo za „N. Fr. Pr.“ ravno prav. Če nadalje govori v tistem prazničnem članku „da bi nova politična šola rada razrušila historične državne organizme“, — pač ne pomisli, da s tem bije sama sebe in „was drum und dran hängt“.

Cesarjevič Rudolf vrnil se je s svojo gospo soprogo predvčeranjim v Schönbrunn z lovskih razveseljavanj na Sedmograškem, kjer je visoka gosta narod pozdravljala z velikimi in udanimi ovacijami.

Črnogorska vlada izdala je po ministru Maši Vrbica podpisan poziv, da se imajo vsi ubežniki iz **Hercegovine** povrniti domov mej svoje, kajti Črna Gora da jim ne more dajati nobenega živeža več.

Vnanje države.

O **Egiptu**: Angleški listi prinašajo zdaj podrobnejša in bolj natančna poročila o boji mej Angleži in Arabijevo avant-gardo zadnje soboto. Sploh pripovedujejo angleški generali in dopisniki velikih londonskih časopisov na egiptovskem bojišču, da Arabi paša nijma pri Kafr-el-Dauaru toliko in taci vojakov, kot so to nekateri trdili; to da se je videlo zadnje soboto. Tudi bi bili tedaj Angleži spoznali, da bodo primerno brez velikih težkoč potlačili egiptovsko vojsko. Egipčani so se pač hlabro držali v ognji, ko pa so videli Angleže, bližajoče se proti njim, umaknili so se kaj hitro nazaj. Njihovi pešci so še dosti slabše streljali nego li angleški; artilerija pa je dobro delala, vender so jo povsod premagali Angleži. Ako bi bili Angleži imeli konjike pri rokah, dosegli bi tisti dan veliko, egiptovsko vojsko bi bili prestigili in vjeli. V nedeljo dospele so v Aleksandrijo znatne čete, včeraj pa je imel priti general Wolseley, a tudi druge čete še, posebno pričakujejo pa kavalerije. Angleška posadka postala bode tako 10.000 mož močna, in vprašanje nastane, ali ne bo general Wolseley pričel pravo vojno proti Arabiju, predno se mu vojska pomnoži še za druge čete, ki bi poslednje predvčeranjim morale odjadrati z Angleškega, če se držijo določenega programa. Najbrž prisilile bodo angleškega generala razne okoliščnosti, da pospeši svoje delovanje. Jeden tak razlog bi bil ta, da v Aleksandriji uže primanjkuje vode. Pri Abu-Hummusu odjezili so namreč kanal Mahmudieh, in zdaj komisija za vodo v Aleksandriji ne more drugače, nego da vodo le

štirikrat na dan razdeljuje ljudem. Ker se vrača vedno več beguncev, ker prihaja dan na dan angleško vojaštvo v Aleksandrijo, za tega delj je pomankanje še večje. Priskrbeti torej armadi, prebivalcem sploh in živini vodo, treba bo gledati, da voda zopet redno in pravilno prihaja v Aleksandrijo. In ravno ta potreba svetovala bo, da angleško poveljništvo začne poprej operirati, nego je to bilo določeno s kraja. Tudi s čisto militarnega stališča bi to bilo dobro in na mestu. Kakor nam namreč poroča včerajšnji telegram, odide denes 6000 turških vojakov v Egipet in to je znamenje, da se misli sultan v resnici vplesti v egiptovsko vojno. Treba je le še, da se Anglija in Turčija domenita o pogodbi vкупnega delovanja. Angleška vlada še vedno zalteva, da morajo turške čete stopiti pod vrhovno poveljništvo angleško. Če se to zgodi, nij nič čudnega. Leta 1840. je Turčija rada dovoila, da so pri Saidi in St. Jean d'Acre bojevali se kristijani in mohamedani proti isto tako muzelemanskim egiptovskim četam Mehemed Alija. V krimske vojni stal je Omer paša pod komando angleško-francoskih generalov, in v zadnjih vojnah proti Srbiji, Črnej Gori in Rusiji storil bi Abdul Hamud rad ravno tako, če bi si bil le zaveznikov dobil. Ali denes stoji stvar drugače za sultana, kot ob navedenih dogodkih. Izlamsko gibanje v Egiptu in sredi v vrtincu Arabi paša: to dvoje plaši sultana, da bi se popolnem Angležem v roke dal ter bojeval se proti svojemu nekdanjemu agentu, ki je bil za Angleže in Evropece v Egiptu to, kar Hadži Loja v Bosni za Avstrijce, in Ali paša za Črnogorce. Nij dvomiti, da je imel Arabi paša do zadnjega časa prijateljske zveze z oficijalnimi krogi v Aleksandriji. Vse to in jednako Angleži dobro vedo in sklenili so — zdi se —, dovoliti Turkom le tedaj v Egipet, kadar bo sklenena vojaška pogodba; admiral Seymourovo brodovje se v jedno mer izprehaja mej Aleksandrijo in Port-Saidom, da za brani Turkom stopiti na kopno, če bode treba. Vedno pa je še mogoče, da pride turška vojska v Egipet z dovoljenjem angleškim ali pa tudi brez njega, in tako pripraviti se bo treba Angležem za vse slučaje, to je razširiti operacijski delokrog in zavarovati ga proti vsem napadom s suhe in mokre strani. Denašnja situacija označiti bi se dala po tem takem tako-le: Angleži so zdaj, ko jim je došlo pomoči, uže v stanu in v moči, prav kmalu pričeti z akcijo. To dalo bi se voditi na dve strani, in sicer v severno-vzhodnem pravci proti Abukiru in La Rosette z združenjo pomočjo brodovja in vojakov na suhem, da se namreč tako razširi obrežna osnova — potem pa z operacijo na suhem v južno-vzhodnem pravci, priboriti se Abu Hummus in urediti kanal Mahmudieh, ki mu je tam zaježena voda. S tema operacijama utrli bi si tudi varno in zanesljivo pot za oskrbovanje svojih vojakov. Če bodo torej te misli prevladovali v sovetu angleškega poveljništva, po tem bi bila napad z zadnje sobote in pa zadnji ostri razglas kediva znamenji, da se kmalu vname prava vojna. — Arabi paša odločil je jeden del svojih čet proti sueškemu kanalu, da bi anglo-indiškemu oddelku ne dali stopati proti Nilovemu Deltu. 2000 mož stoji s štirimi kanoni pri postaji Nefiseh, ki je komaj pet kilometrov na zahodu od Ismailije in ima to strateško važnost, da se tam železnice in kanal v Ismailijo in Suec delijo. Še dalje na zahodu zasedli so baje Arabijeji vojaci nekaj postaj železnice mej Zazazigom in Ismailijo, tako Mahsamah, Tel-el-Ke-

nistanu. Besed nij iskal, da si je opisaval prepodrobno in njegovo objasnilo nij trebalo ni najmanjšega pojasnila. „Ko je Kaufman ogledal stojanke“, nadaljuje je Skobeljev, „obrnili se je k štabu in vprašal: Kdo ve kaj o bitki pri Ferageši? Jaz sem čital vse, kar se je nje tikalo, pa molčal sem, čakal sem odgovora drugih častnikov. Nobeden nij nič vedel o tem boji. Tedaj sem ga jaz razložil generalu. Mi nijmo storili pomote, katero je dovolil angleški general na prvi dan bitke pri Ferageši. Mi smo precej zavzeli visote, obšli vruga in pognali ga v reko, katera je zastala od človeških glav. Kokanci izgubili so od 66 tisoč 20 tisoč, mi pa samo 18 mož. Ta dan sem jaz poveljeval oddelku konjice.“

Marvin priobčuje prezanimljiv vzgled neustrašnosti in smelosti Skobeljeva v poslednji Ahal-Tekinske ekspediciji. Čez nekoliko dnij po vzetji Ashebada naletel je Skobeljev pri razvedavanji na mnogobrojno četo jahajočih Tekincev. „Kaki ste vi ljudje?“ vprašal jih je general. „Mirni Tekke“, odgovorili so konjiki. „Kako morem verjeti vam, če ste oroženi“, nadaljeval je Skobeljev. „Tekinec nikoli ne laže“, odvrnil je možko jeden izmed njih. „Dobro, če je tako, vi me spremiti do Ashebada,“ velel jim je zmagovalac. Odposlavši s temi besedami svoje

spremistvo, napotil se je k Ashebadu mej množico divjih roparjev, kateri so še nedavno bili se na življenje in smrt pod Geok-Tepe.

V istem listu priobčena je nenavadno resnična ocena M. D. Skobeljeva, in sicer izpod peresa poloblaščenca severno-amerikanskih držav v Rusiji, častnika Greena, iz njegove knjige „črtice vojnega življenja v Rusiji“. „Skobeljev vodil je svoje vojake tolikokrat v boj, kakor nobeden iz živčih generalov naše dobe, izvzemši Granta. Vsi njegovi naskoki bili so zmage, in samo po enem srečnem moral je odstopiti stojanko zmagonosnemu številu vragov. Njegov vojni genij je tolik, da sem trdno prepričan, da bo on, če preživi še 30 let, glavni poveljnik bodoče vojske izza vzhoda in v zgodovini tedaj zavzame mesto mej 5 največjimi polkovodci našega stoletja, mej Napoleonom, Vellingtom, Grantom in Moltkejem.“

Da, Rusija in tvoja deca, nij zaman zasolžilo se svetlo oko tvojega carja, ko je zvedel, da mu je nemila smrt iz bodočega venca izbacila tak biser, kakor je bil na veke nepozabljeni Mihajl Dimitrijevič, zvest sin svoje očetnjave.

Konečno bodi mi dovoljeno priobčiti še prekrasno nagrobno, katero je zložil V. Ivanov, 15 leten

bir, zadržana in oborožena sta tudi Zullaiech in Abu-Hammad. Sueški kanal varujejo Angleži močno, zasedli so poleg Sueza in Ismailije še tretje mesto ob kanalu, namreč Port-Said, noč in dan patrolirajo angleške ladje po kanalu.

Dopisi.

Iz Škofje Loke 8. avgusta. [Izv. dop.] (Veselica.) Blagi namen veselice, koja se je priredila v čitalnici v Škofji Loki v nedeljo 6. t. m., privabil je veliko za narodno stvar vnetih Ločanov, kakor tudi tujcev. Kakor navadno, se je tudi zdaj pričelo s petjem, s kojim so gg. pevci v onih dveh pesnih, ki sta bili v programu pokazali, svojo zmožnost. Čast gosp. pevovodju in pevcem! Škoda pa, da zadnje pesni niso ponovili, akoravno je bila to splošna želja, in mestu te zapeli raje dve druge, ki ste se pa dokaj razločevali od prvih dveh.

Za petjem igrali so domači gg. dijaki Ločanom prav primerno igro: „Nemški ne znajo“, dokaj dobro. — „Koren“, kot župan, „Rezika“, njegova hči, sosebno pa „Robot“, kot uradni sluga, izvedli so svojo nalogo v popolno zadovoljnost poslušajočega občinstva, tako, da je naredila igra, akoprav se je „Grilec“ skazal neizurjenega v svojej nalogi, dober vtis na poslušalce. Za Robotom prouzročil je tudi jeden „vaščanov“ dokaj smeja mej zbranim občinstvom, kajti obnašal se je res v vsem hvale vredno. — Po končanej igri vrtili smo se do ranega jutra. Vidi se, da Ločani niso zadnji v narodnih zadevah, marveč zavzemajo jako častno mesto mej zavednimi narodnjaki.

Od nemške meje na Štajerskem. 6. avgusta. [Izv. dop.] Audiatur et altera pars. — Ta misel mi je takoj šinila v glavo, ko sem čital odlični poziv slovenskemu dijaštvu „na jug“ v št. 168. Vašega velečenjenega lista. Poziv ta brez dvombe izvira iz narodno čutečega srca, kateremu so globoko znane muke in težave, ki jih po naših srednjih šolah imajo prenašati slovanski sinovi, trpinčeni s pedagogiški nezmislno nemščino. Za brezumno žival imajo Nemci svoje „Thierschutzvereine“, a za naše sinove — ustvarjene po božjej podobi — le kruti jarm ošabnega germanizovanja. A ravno zdaj, ko je ves slovenski svet prešinila vesela in navdušeno vzprejeta vest o vpeljavi slovenščine v srednje šole na Kranjskem, pomnožil se je naš up, da tudi na Štajerskem dosežemo v šoli iste pravice — ako le vztrajno delamo.

A k temu je treba, da ne zanemarimo nobenega sredstva, ki nam je na razpolaganje. Prvo sredstvo pa, na katero opiramo pravične svoje terjatve, je to, da se moremo izpričati z dovoljnim številom dijakov slovenske narodnosti. Ravno zarad tega pa se mi v sedanjem našem položaji jako škodljivo zdi, vabiti slovensko učečo se mladež na — hrvatski jug. Če Slovenci iz naših gimnazij odi-

šestošolec tretje harkovske gimnazije in ki je bila natisnena najprej v „Mosk. Ved.“ pod naslovom: „Na smrt generala M. D. Skobeljeva“:

Ne v smrtnom boju za Carja in za Rus
Ti pal, naš geroj nezabvenij:
V Moskvě Bělokamennoj, v serdce Rusi
Ti umer neždanno, mgnovenno.
Davnolj tehja lavrami Russkij narod
Venčal kak rodnago geroja?
I vot Ti vnezapno ot nas uletěl
V obitelj svjatiju pokoja.
No serdce narodnoe budet venčat
Tehja neizmennoj ljubovju
I pomnit pro to, kak za Rus i Carja
Ti žertvoval sobstvennoj krovju.
V Balkanskij gorah, gde, otvagoj gorja
Za volju Slavjan Ti sražalsja
Gorit k Tebě celago kraja ljubov
I pamjatnik večnij ostalsja.
No pamjatnik tot ne rukoju tvoren
Vozdvig jeho v slavnih ti bitvah
Svobodnija ženi i deti Slavjan
Tehja ne zabudut v molitvah.
Zasni že pokojno, naš slavnij geroj,
Tehja ne zabudet Rossija,
I Russkij narod vozneset za Tehja
Na nebo molenja svjatija.

F. M. Št.

dejo, ostaneje tam le še Nemci, in mi na Štajerskem nikdar ne pridemo do slovenskih srednjih šol.

Zato pa, slovenska mladež, ostani še za naprej na domačih učiliščih. Trpi voljno, kar je na tisoče Slovencev skoz celo stoletje trpeti imelo! Tvoje trpljenje bo narodova zmaga!

Drugo sredstvo, ki se nam ponuja in ki ga prezreti ne smemo, je izvenredno slab znanstveni uspeh na mariborskej in celjskej gimnaziji. (V Mariboru 143 propalih proti 192 godnim). Uzrokov tej žalostnej prikazni je gotovo več, a najvažniji je pač ponemčevalni zistem, ki se zdaj tako grozovito maščuje. Ta germanizatoričen zistem z veliko večino importiranih nemških profesorjev je kriv, da učitelji redko kje pri svojih učencih toliko malo zaupanja in spoštovanja uživajo, ko v Mariboru in Celji. Vsaj germanizacija nij zaupanja niti spoštovanja vredna; kako bi tudi, če se ravno po njej na umetni način ovira naravni in vsestranski razvitek duševnih moči naše mladeži! Teptanec pa naj bi ljubil teptalca? Nikoli ne! Če pa učenec ne čuti v sebi nikake vzvišene ljubezni do učitelja in njegovih predmetov, ne bode vztrajno delal, in nasledki so, kakeršne žalibog vidimo.

Pomoč proti temu zlu je v prvej vrsti izpolnitev naših šolskih terjatev. Ako je vladi Taaffe-jevej res mar, biti Slovincem pravičnej, mora tudi pri nas nastaviti slovenske profesorje in vpeljati v spodnjih razredih slovenske paralelke.

Naj bi naši veljavni možje, posebno naše slovensko društvo storilo o pravem času na odločujočem mestu odločen korak!

Domače stvari.

— (Jurčičeva slavnost.) Ker se je pri tej slavnosti nadejati telegramov od mnogih strani, opozarjamo in prosimo vse odpošiljatelje, naj telegrame napotijo na Višnjo Goro (Weichselburg), ker v Zatičini nij brzojavne postaje. Odbor bode uže skrbel, da dobiv Zatičino došle telegrame pravočasno.

— (Primorski Slovenci) bili so v Miljah (Muggia) o priliki navzočnosti nadvojvode Karola Ljudvika vsaj tako močno, če ne močnejše, zastopani kakor Italijani. Nazdravili so vzvišenega gosta s krepkimi „živio!“ in močni zbor dolinskih pevcev prepeval je krepke slovenske zборе, kateri so občinstvu in tudi nadvojvodi tako dopadli, da je stopil k pevskemu zboru, pohvalil ga, pevovodjo g. Bunco pa vprašal o razmerah zbora. Pevci, z njimi pa mnogo občinstva, korakali so po Miljah za slovansko zastavo.

— (Knjižica „Anton Alojzij Wolf“) etc. dobiti je zdaj tudi pri Giontiniji v Ljubljani. Gospod pisatelj J. Lavrenčič, ki nas prosi to objaviti, pristavlja tudi, da so zdaj poravnani vsi stroški in da odslej pride vse namenu, „Narodnemu Domu“ in Bleiweisovemu spomeniku, v dobro. Torej je želeli, da se dobre in lične knjižice speča še obilno.

— (Mariborska čitalnica) napravi v nedeljo 13. t. m. izlet v Fravhajm, da počasti vrlega narodnjaka g. Divjaka ob priliki njegovega odlikovanja. Ob 11. uri bo tiha maša in potem vrši se odlikovanje v šolskem poslopji, kjer c. kr. okrajni glavar pripne odlikovanemu rodoljubu srebrn križec s krono.

— (Slovenska posojilnica v Mariboru) imela je v prvem poluleti svojega delovanja nad 100.000 gld. prometa.

— (Trtna uš) širi se vedno bolj, zapazili so jo na Dolenjem Avstrijskem in Ogerskem. Vsled te preteče nevarnosti je poljedelsko ministerstvo z ukazom dne 29. julija 1882 prepovedalo vsakeršno trgovino z vinskimi trtami po deželah, v državnem zboru zastopanih.

Razne vesti.

* (Petroleja) močne izvirke našli so zdaj tudi v Alsaciji blizu Weissenburga, ki dajo po 11.000 kilogramov na dan. Vrednost do zdaj pridobljenega petroleja znaša 120.000 mark.

* (Svetovna poštna zveza,) sicer znana pod imenom „Weltpostverein“, priobčila je zadnjič statistiko za leto 1879, oziroma poštni promet v 25

k tej zvezi spadajočih deželah. Objavljene številke so ogromne. Razposlalo se je 8280 milijonov pisem in listov; od teh spada na Evropo 5624 milijonov, na Ameriko 2366 milijonov, Azijo 205 milijonov, Avstralijo 73 milijonov, Afriko pa 12 milijonov. Povprek spada na vsacega človeka, računivši prebivalstvo zemlje na 1400 milijonov, po 5-9 pisem na leto. Največ poštinih pošiljatev šteje Angleška, namreč 1587 milijonov, za njo pride Nemčija s 1200 pošiljatkami. Povprečno največ listov prihaja na posamične ljudi in Angleškem, 36-3 na leto, najmanj na Srbe, Turke in Bolgare, ki niti po jedno pismo na leto ne dobé.

Zahvala.

Podpisani slavnostni odbor zahvaljuje se najiskrenejše sl. društvu „Ljubljanski Sokol“ za njegovo blagovoljno, v resnici požrtvovalno sodelovanje pri brezovskej veselici v prid „Narodnemu Domu“; zahvaljuje se pristrčno č. gg. čitalniškim pevcem, katerim pa bodi razen teh skromnih besedij najlepša zahvala dolgotrajen spomin za prekrasno njih petje v srcih našega ljudstva; zahvaljuje se topio gospodu Iv. Železnikarju, uredniku „Slovenskega Naroda“, za njegov govor; zahvaljuje se konečno vsem č. gostom, kateri so s svojo navzočnostjo povelicevali narodno našo slavnost in s tem mnogo pripomogli v vzbujenje narodne zavesti na Brezovici.

Na Brezovici, v 8. dan avgusta 1882.

Slavnostni odbor.

Darila za „Narodni Dom“.

	Prenesek	5173 gld. 17 kr.
G. Plzensky v Chicagu (Amerika)	35	90
Na kegljišči g. Kapusa v Kamneji Gorici	5	72
Družba „pri Tomaževih“ v Kamneji Gorici	1	20
Iz pušice v gostilni ljubljanske čitalnice	2	—
„ „ pri „Polarstern“	3	50
„ „ v „Cafe Mercur“	4	30
„ „ v g. Turkovej štacuni	1	20
G. Planinec Fran, železnični uradnik v Sent Petru	2	—
G. Janez Pečnik, župnik v Podgorjah	2	50
G. Janez Marinič, župnik v Lipli	2	—
G. Valentin Lesjak, župnik v Dvoru	1	50
Iz pušice v M. Hafnerjevej gostilni v Strazišči pri Kranji	5	—
G. Luka Lavtar, c. kr. profesor v Mariboru	5	—
Na igralnih mizah v ljubljanske čitalnici meseca junija in julija nabranih	23	61
Iz pušice pri „Permetu“	1	50
Dijaki goriške gimnazije	10	—
G. Fran Sumi v Ljubljani	3	—
Gospodična Fani Eckl v Ljutomeru	1	—
G. Radoslav Pukl na Dunaji	5	—
G. Pirnat Tomaž, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani	5	—
Vkuppe	5294 gld. 10 kr.	

Meteorološko poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. avgusta	Ob 7. uri zjutraj ob 2. uri popoldne ob 9. uri zvečer	733-83 mm. 731-74 mm. 733-90 mm.	+ 13-1° C + 24-4° C + 16-3° C	slabotna burja slaboten gorenjec slaboten gorenjec	jasno deloma jasno jasno	0-00 mm. dežja.
8. avgusta	Ob 7. uri zjutraj ob 2. uri popoldne ob 9. uri zvečer	734-45 mm. 732-82 mm. 734-04 mm.	+ 14-1° C + 22-4° C + 15-0° C	brezvetrije slaboten vzhod brezvetrije	deloma jasno deloma jasno deloma jasno	4-05 mm. dežja.
9. avgusta	Ob 7. uri zjutraj ob 2. uri popoldne ob 9. uri zvečer	734-56 mm. 734-10 mm. 735-02 mm.	+ 15-6° C + 24-7° C + 17-6° C	brezvetrije brezvetrije brezvetrije	deloma jasno deloma jasno jasno	0-00 mm. dežja.
10. avgusta	Ob 7. uri zjutraj ob 2. uri popoldne ob 9. uri zvečer	735-96 mm. 734-96 mm. 736-78 mm.	+ 14-0° C + 25-5° C + 18-6° C	brezvetrije slaboten vzhod brezvetrije	deloma jasno deloma jasno deloma jasno	0-00 mm. dežja.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk povsod jako polagoma pada, sploh je pa precej nejednakomerno razdeljen, ker znaša razloček mej maksimum na zahodu in mej minimom na severovzhodu 9 mm. Vetrovi so postali nekoliko močnejši, sploh pa precej spremenljivi. Temperatura je ostala precej jednaka in je še vedno za spoznanje pod normalom; razloček mej maksimum in minimom je znašal 11° C. Nebo je bilo povsod zelo spremenljivo, večinoma deloma jasno in deloma oblačno; vreme precej nestanovitno, po več krajih deževalo. Morje nekoliko nemirnejše.

Umrli so v Ljubljani:

8. avgusta: Franc Meze, kajzarjev sin, 16 dni, Črna vas št. 46, za zlatenico. — Picinin Janez, ključavničarjev sin, 1 mes., Kravja dolina št. 2, za božjastjo.

Dunajska borza dné 11. avgusta.

Papirna renta	77	gld.	05	kr
Srebrna renta	77	"	65	"
Zlata renta	95	"	35	"
1860 državno pesojilo	130	"	25	"
Akcije narodne banke	825	"	—	"
Kreditne akcije	316	"	50	"
London	119	"	80	"
Napol.	9	"	51	"
C. kr. cekini	5	"	65	"
Državne marke	58	"	55	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	120	"
Državne srečke iz l. 1864	100	"	173	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	"	60	"
Ogrska zlata renta 6%	119	"	80	"
" " " 4%	88	"	45	"
" " " 5%	87	"	15	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	"	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	114	"
Zemlj. obšč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	"	75	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	"	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	"	—	"
Kreditne srečke	100	gld.	178	"
Rudolfove srečke	10	"	20	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	121	"

Poslano. (54—28)

**GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
IZ GIESSHÜBLER**

najčistije lužne
KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
kas I slasticah za probavils **(PASTILLEN)**

nalazi se kod Hinke Mattonija (Karlovi vari u Českoj).

Dva majhna dijaka

se vzprejmeta za drugo šolsko leto v vso brano. Kje? pove
iz prijazn. sti upravništvo „Slov. Naroda“.

Večji prostor

za vsako kupčijo pripraven, v sredini mesta Idrije, toda
ne na velikem trgu, se s stanovanjem vred v najem da. Za
krčmarški obrt se odda tudi več prostorov.

Kdor hoče ta prostor v najem vzeti, oglasi naj se
do dné 15. septembra t. l. ustmeno ali pismeno pri lastniku

Franu Šinkovcu

(516—1) v Idriji št. 321.

Zmožne železolijske in učence

vzprejme

železolijsnica in železodelavnica **G. Tönnies**
v Ljubljani. (507—3)

Hiša na prodaj

iz proste roke, pol ure od Ljubljane na dolni skraj cesti, v
prav dobrem stanju, ima 5 velikih kletij za vino, dober
vodnjak na pumpo, gredico za zelenjavo, vrt, senošet, njivo,
hlev in nov skedenj, vse doma okolo hiše in obseza vse
zemljišče le 3 1/2. orala. Hiša ima gostilno, je pa pripravna
tudi za vsako obrtnijo in kupčijo, zlasti z lesom ali žitom.
Daleč okoli nje nobene kovačnice, ni strojbenice, ki bi
se dala napraviti na mimo tekočem potoku. Proda se zaradi
nestalnega zdravja gospodinjice pod ugodnimi pogoji. — V č
pove upravništvo tega lista. (485—3)

Malinovec

prve vrste, iz najboljših štajerskih gorskih malin,
ki tudi prepijetno diši, 1 kilo 80 kr., 1/2 kilo
40 kr., razpošilja

lekarna „pri samorogu“,
v Ljubljani, Mestni trg št. 4. (498—4)

500 zlatov

plačam onemu, kdor pri vporabljanji

Kothejeve zobne vode

I steklenica 35 kr., še kedaj čuti zobne bolečine ima
iz ust duh.

J. G. Kothe,

umirov. dvorni založnik v Mödlingu
pri Dunaji, vila Kothe.

(144—24)
V Ljubljani dobi se jedino le pri lekarji **Jul. pl. Trn-**
koczyji in v vseh lekarnah, droguerijah, parfemerijah, pro-
dajalnicah galanterijskih rečij itd. na Kranjskem.

J. ANDĚL-a
novoiznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav-
ljince, prešičke, ptične črvice, sploh vse žu-
žvlke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od
žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-u,

13, „pri črnem psu“, Hussgasse 13,
(Dominikanergasse 13, Kettengasse 11.)
v PRAGI.

V Ljubljani pri **Albinu Sličarji**, trgovcu.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po
placatih. (460—4)

Ign. Thomanova vdova,

v Kravjeji dolini št. 12,

priporoča (314—4)

svojo zalogo dovršenih

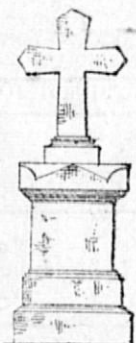
nagrobni spomenikov

ter izvršuje prav po ceni vsa v kamenosekarsko
obrt pripadajoča dela.

Dobro, točno in po ceni izvršuje tudi

altarje

in druga cerkvena dela.

Bergerjevo medicinično milo iz smole,

priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se v največ evropskih državah s sijajnim
uspehom zoper

vsakovrstne oprhe na životu,

osobito zoper hraste, kroničen in luskinasti lišaj, nalezljive hraste, zoper prhljaj na
glavi in bradi, pege, žoltine, rdeč nos, ozebljino, potenje nog. — **Bergerjevo**
milo iz smole ima 40% koncent. **smole iz lesa** ter se stvarno od vsega
drugega mila iz smole, ki se v trgovini nahaja, razlikuje. — Da se **prekanjenju**
izogne, zahteva naj se odločno **Bergerjevo milo iz smole** in paziti se paži na
znano varstveno marko.

Pri trdovratnih poltnih boleznih rabi se mestu mila iz smole z uspehom

Bergerjevo med. milo iz smole in žvepla,

a zahteva naj se vedno **samo Bergerjevo milo iz smole in žvepla**, ker so
inozemski ponarejanja neuspešni izdelki.

Kot milejšje milo iz smole za odstranjenje vseh

nečistostij na polti

zoper oprhe na glavi in koži otrok in kot nepresežno kosmetično milo za umi-
vanje in kopanje pri vsakdanje rabi služi

Bergerjevo glicerini-milo iz smole,

imejoče 35% glicerina ter fino diši. (38—15)

Jeden komad velja 35 kr. z brošurco vred. — Glavno zalogo ima lekar
G. HELL v OPAVI.

V zalogi v vseh lekarnah cele države. Glavne zaloge pa imajo:

V Ljubljani pri gg. lekarjih J. Svecoda, G. Piccoli, W. Mayer in J. pl.
Trnkoczy. V Kočevju J. Braune. V Krškem J. Bomeker. V Idriji J.
Warto. V Kranju K. Šavnik. V Litiji Jos. Beneš. V Novem mestu
D. Rizzoli. V Radovljici A. Roblek. V Vipavi A. Konečny.

Tuji:

10. avgusta.

Pri **Slonu**: Schwarz iz Dunaja. —
Dr. Quantoto iz Trsta.

Pri **Malič**: Kaltenegger z Dunaja.

— Durr iz Zagreba. — Gainer z Du-
naja. — Heinrich iz Gradca.

Pri **avstrijskem cesarji**: Plajen
iz Belega Grada.

Na znanje.

S 1 oktobrom t. l. odda se mesto direktorja deželnega zdravilišča Slatine (Sauer-
brunn bei Rohitsch) na Spodnjem Štajerskem.

To mesto ima te-le doho ke: Letna plača po 3000 gld., delež pri dobičku pod-
jetja o čemer dogovorita se deželni odbor in novi vodja, stanovanje z vrtom za zele-
njavo in 40 kub. metrov drv.

Direktor kot vodja ustanovi ima osobito voditi kupčijo z razpošiljanjem vode
in sploh upravljati zdravilišče, konečno pa tudi oskrbovati posestva in zemljišča, kolikor
jih spada k zdravilišču.

Direktor nastavi se s pogodbo, katero pa obe stranki lahko odpovesta.

Prošnjiki te službe izvolijo naj svoje prošnje oddati najdelj do 1. septembra t. l.
pri vložnem protokolu štajerskega deželnega odbora v Gradcu.

V Gradcu, v 29. dan julija 1882.

Od štajerskega deželnega odbora.

(Ponatisa ne plačajo.)

(515—1)

Tuberozno mleko.

Če so to mleko, sestavljeno iz vegetabilnih in ne-
škodljivih snovi, rabi vsak dan, koža postane mehka,
voljna in nežna, hepatični madeži, poletni izpuščaji,
vzrastki, nesnage, nenaravna rudečica, vse to izgine;
koža se prehito ne zgubani ter polagoma pridobiva
voljnost in zdravo barvo. V steklenicah po 1 gld.

Naročila izvršujejo se točno proti poštnemu povzetju
kupila. (451—5)

Pogrebna ustanov

Frana Doberleta v Ljubljani

priporoča svoje takozvane

imitirane rakve od kovin.

Izdelane so iz lesa v jako lepe obliki in solidno, **slučne** so po meta-
lični barvi z bogatim vkusnim lišpom od bronu **pravih rakvam od kovin**
popolnem in so ravno tako cene, kakor do zdaj navadne lesene
rakve.

Na telegrafično naročilo z naznanjeno dolgotno mero pošiljajo se takoj
na vse železniške postaje.

Ustanov deva **na prost oder in pokopava**, ono tudi oskrbi **sijajno**
dekoriranje in pogrebe v in zunaj Ljubljane, kakor tudi oskrbljuje **vence**
in **trake** z **napisi**, naposled tudi **transport mrličev** na vse kraje to- in
inozemstva in se priporoča v ceno oskrbovanje. (701—34)